

[Hvidberg.]

Statsminister, kun at fremføre følgende Ord: Jeg siger, at det er fremført over for mig og refereret, at denne Paastand skulde findes i en Bog.

Jeg tillader mig at mene, at en saadan Optræden fra en Mands Side i Virkeligheden i meget, meget høj Grad vanskeliggør det for hans Forbundsfæller stadig at staa under hans Faner. I alt Fald vil jeg gerne her sige, at denne Sag var af afgørende Betydning for mit Forhold til den daværende Statsminister.

Jeg har ikke hverken politisk eller taktisk Kartofler at hyppe paa denne Talerstol, men jeg taler udelukkende som en almindelig historisk Iagttagelse.

Jeg ønskede i Lørdags at fremdrage Christmas Møllers Navn her i Tinget, fordi det laa mig paa Sinde — det gør det ogsaa i Dag —, at den Mand ikke bliver glemt, og at det ikke bliver glemt, hvad Nationen skylder ham.

Saa vil jeg gerne til allersidst takke den højtærede Undervisningsminister for de meget indgaaende og selvstændige Svar, han har givet paa de Ting, jeg her har fremført. Jeg vil gerne sige til den højtærede Undervisningsminister, at jeg nu tillader mig at nære noget Haab om, at Tandlægehøjskolen bliver placeret i Aarhus — og at Elof Risebye bliver Professor.

Ole Bjørn Kraft: Det ærede Medlem Hr. Weikop vilde meget gerne have været til Stede her i Salen, saaledes at han kunde have faaet Lejlighed til at svare den højtærede Handelsminister paa de Bemærkninger, den højtærede Minister maatte gøre til hans Udtalelser. Men desværre er det ærede Medlem under sit Ophold her blevet syg og har maattet køre til sit Hjem og har bedt mig over for den højtærede Handelsminister undskylde, at han ikke kan være til Stede og svare paa hans Bemærkninger. Jeg skal naturligvis ikke blande mig i den Debat, der har fundet Sted mellem det ærede Medlem og den højtærede Handelsminister, men kun sige, at jeg tror, den højtærede Handelsminister skulde have udeladt sine Bemærkninger om, hvad der var Motivet for det ærede Medlem Hr. Weikops og Det konservative Folkpartis Stilling til Spørgsmaalet om Brugs-

foreningernes og Andelsforeningernes Beskatning. Jeg tror, det altid tjener Debatten i denne Sal bedst, hvis man lader være med at underkende hinandens Motiver. Nu er den højtærede Handelsminister jo en ny Mand i Folketinget, og det kan altid tillades et vist Stykke Tid at begaa den Slags smaa Skønhedsfejl.

Naar jeg har bedt om Ordet ved denne Lejlighed, er det, fordi jeg som mit Partis Sydslesvigordfører gerne vil gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Udenrigsminister, thi det forekommer mig, at Spørgsmaalet om den højtærede Udenrigsministers Stilling efter den højtærede Statsministers og den højtærede Udenrigsministers Udtalelser her i Formiddags er ved at fortabe sig i Taage, i personlige og følelsesmæssige Synspunkter. Men denne Debat omhandler ved Siden af Drøftelsen af de mere personlige Forhold, som jeg ikke skal blande mig i, en Sag af stor principiel og konkret Betydning, som ikke maa forflygtiges, nemlig det enkle Spørgsmaal: Kan en Udenrigsminister tilraade Rigsdagen en Politik, som han ikke ønsker Rigsdagen skal følge, som han ikke selv er Tilhænger af, og som han senere tilkendegiver, at han ikke vil tage Ansvaret for? Det er efter min Opfattelse det centrale Punkt i Kritikken over den højtærede Udenrigsminister. De Udtalelser, Ministeren har fremsat, har ikke blot ikke afkræftet, men vel nærmest bekræftet, at Udenrigsministeren havde ladet sig overtale til at fremsætte et Forslag, som han i Virkeligheden som Udenrigsminister ikke ønskede gennemført, hvis Virkeliggørelse han ikke fandt, der var Forudsætning for. Jeg maa bestride, at den højtærede Udenrigsminister under Forhandlingerne over for Rigsdagens Medlemmer paa det daværende Tidspunkt har tilkendegivet, at han ikke ønskede Regeringens Sydslesvigpolitik gennemført. Jeg har som mit Partis Sydslesvigordfører haft Lejlighed til adskillige Gange, ogsaa personligt, at drøfte disse Spørgsmaal med den højtærede Udenrigsminister, og Ministeren har ikke paa noget Tidspunkt ladet mig forstaa, at han ikke delte mit Ønske om denne Sags Udvikling og Løsning. Jeg mener derfor at maatte fastslaa, at Rigsdagen ikke af den højtærede Udenrigsminister har faaet den Vejledning, Rigsdagen har Krav paa, og